

CZCIENNIK (4) *sb m*

czciennik *a. ściennik.*

L pl czci(e)nnik(a)ch.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie: Zwój przędzy: O kłapkach nyczy powyada yfz nycz nyewye Thelko o trzech czczyennykach przędzyon, kthore wfyżali nad panfkym lozem. LibMal 1547/133v.

AL